

Wtorek, 15 czerwca 2010 r.

Postępy w rezalicji milenijnych celów rozwoju: przegląd przygotowywany na posiedzenie wysokiego szczebla Organizacji Narodów Zjednoczonych we wrześniu 2010 r.

P7_TA(2010)0210

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 15 czerwca 2010 r. w sprawie postępów w osiągnięciu milenijnych celów rozwoju: przegląd śródkresowy w ramach przygotowań do posiedzenia wysokiego szczebla ONZ we wrześniu 2010 r. (2010/2037(INI))

(2011/C 236 E/07)

Parlament Europejski,

- uwzględniając deklarację milenijną ONZ z dnia 8 września 2000 r.,
- uwzględniając posiedzenie Rady Europejskiej w dniach 17 i 18 czerwca 2010 r. w sprawie MCR,
- uwzględniając zobowiązania dotyczące zakresu pomocy, pomocy Afryce Subsaharyjskiej oraz jakości pomocy podjęte przez kraje G8 podczas szczytu w Gleneagles w 2005 r. oraz na kolejnych szczytach G8 i G20,
- uwzględniając szczyt grupy G20, który odbył się w Pittsburghu w dniach 24 i 25 września 2009 r. oraz szczyt G20 w Londynie w dniu 2 kwietnia 2009 r.,
- uwzględniając szczyt G8, który odbył się we włoskim mieście L'Aquila w dniach 8 – 10 lipca 2009 r.,
- uwzględniając Konsensus europejski w sprawie rozwoju ⁽¹⁾ oraz Europejski kodeks postępowania ws. komplementarności i podziału pracy w ramach polityki rozwoju ⁽²⁾,
- uwzględniając konsensus z Monterrey przyjęty na międzynarodowej konferencji w sprawie finansowania rozwoju, która odbyła się w dniach 18 – 22 marca 2002 r. w Monterrey w Meksyku,
- uwzględniając deklarację paryską w sprawie skuteczności pomocy oraz program działania z Akry,
- uwzględniając wezwanie z Addis Abeby do pilnego działania w zakresie zdrowia matek oraz wezwanie z Berlina do działania, a także strategiczne opinie organizacji pozarządowych, przy czym dwa ostatnie dokumenty wydano w celu upamiętnienia 15. rocznicy Międzynarodowej Konferencji w sprawie Populacji i Rozwoju (ICPD/15),
- uwzględniając art. 208 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, na mocy którego „przy realizacji polityk, które mogłyby mieć wpływ na kraje rozwijające się, Unia bierze pod uwagę cele współpracy na rzecz rozwoju”,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 12 kwietnia 2005 r. na temat spójności polityki na rzecz rozwoju ⁽³⁾,
- uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 1905/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2006 r. ustanawiające instrument finansowania współpracy na rzecz rozwoju ⁽⁴⁾ [„instrument współpracy na rzecz rozwoju” (DCI)],

⁽¹⁾ Dz.U. C 46 z 24.2.2006, s. 1.

⁽²⁾ Konkluzje Rady 9558/2007 z dnia 15 maja 2007 r.

⁽³⁾ COM(2005)0134 wersja ostateczna.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 378 z 27.12.2006, s. 41.

Wtorek, 15 czerwca 2010 r.

- uwzględniając art. 7 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (traktat lizboński), który potwierdza, że Unia zapewnia spójność poszczególnych polityk i działań, uwzględniając wszystkie swoje cele,
 - uwzględniając program godnej pracy MOP oraz globalny pakt na rzecz miejsc pracy MOP przyjęty w drodze globalnego konsensusu podczas Międzynarodowej Konferencji Pracy w dniu 19 czerwca 2009 r.,
 - uwzględniając sprawozdanie Sekretarza Generalnego ONZ z lipca 2009 r. w sprawie realizacji deklaracji milenijnej,
 - uwzględniając sprawozdanie w ramach Programu Narodów Zjednoczonych ds. Rozwoju zatytułowane „Bilans półmetka – realizacja milenijnych celów rozwoju”, które zostało opublikowane w styczniu 2010 r.,
 - uwzględniając komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego oraz Komitetu Regionów zatytułowany „Dwunastopunktowy plan działań UE na rzecz milenijnych celów rozwoju” ⁽¹⁾,
 - uwzględniając konkluzje Rady na temat realizacji europejskiego programu przeciwdziałania HIV/AIDS, malarii i gruźlicy w drodze działań zewnętrznych (2007 – 2011),
 - uwzględniając wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 6 listopada 2008 r. w sprawie zewnętrznej działalności pożyczkowej Europejskiego Banku Inwestycyjnego (EBI) ⁽²⁾,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 6 kwietnia 2006 r. w sprawie skuteczności pomocy oraz korupcji w krajach rozwijających się ⁽³⁾,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 20 czerwca 2007 r. w sprawie milenijnych celów rozwoju – bilans półmetka ⁽⁴⁾,
 - uwzględniając swoje rezolucje z dnia 4 września 2008 r. w sprawie poprawy zdrowia matek ⁽⁵⁾, z dnia 24 marca 2009 r. w sprawie umów dotyczących milenijnych celów rozwoju ⁽⁶⁾ oraz z dnia 25 marca 2010 r. w sprawie wpływu światowego kryzysu finansowego i gospodarczego na kraje rozwijające się oraz na współpracę na rzecz rozwoju ⁽⁷⁾,
 - uwzględniając art. 48 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Rozwoju oraz opinię Komisji Handlu Międzynarodowego (A7-0165/2010),
- A. mając na uwadze, że ograniczenie i zwalczanie ubóstwa są nadrzędnym celem polityki rozwoju UE w ramach traktatu lizbońskiego i że są one także obowiązkiem moralnym oraz leżą w długoterminowym interesie UE,
- B. mając na uwadze, UE, jako największy na świecie ofiarodawca, oraz jej państwa członkowskie muszą odegrać kluczową rolę na wrześniowym posiedzeniu w sprawie MCR oraz przyjąć ambitne i jednolite stanowisko, które odegra rolę siły napędowej realizacji MCR na świecie w wyznaczonym czasie,
- C. mając na uwadze, że obecnie UE potrzebuje 20 mld EUR na zobowiązania budżetowe związane z MCR,

⁽¹⁾ COM(2010)0159 wersja ostateczna.

⁽²⁾ Sprawa C-155/07, Parlament Europejski przeciwko Radzie Unii Europejskiej, Dz.U. C 327 z 20.12.2008, s. 2.

⁽³⁾ Dz.U. C 293 E z 2.12.2006, s. 316.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 146 E z 12.6.2008, s. 232.

⁽⁵⁾ Dz.U. C 295 E z 4.12.2009, s. 62.

⁽⁶⁾ Dz.U. C 117 E z 6.5.2010, s. 15.

⁽⁷⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2010)0089.

Wtorek, 15 czerwca 2010 r.

- D. mając na uwadze, że niektóre państwa członkowskie stopniowo obniżają swoje budżety pomocy,
- E. mając na uwadze, że ogólnoświatowe transakcje finansowe osiągnęły wartość 70-krotnie wyższą niż światowe DNB,
- F. mając na uwadze, że nieprzewidywalna pomoc może mieć negatywny wpływ na kraje będące beneficjentami, oraz mając na uwadze, że lepsza jakość pomocy mogłaby uwolnić dodatkowe 3 mld EUR rocznie na budżety UE i jej państw członkowskich przeznaczone na rozwój ⁽¹⁾,
- G. mając na uwadze, że 82 % nowych pożyczek z MFW zostało udzielonych krajom europejskim, podczas gdy kraje najsłabiej rozwinięte (LDC) mogłyby skorzystać na otrzymaniu większych nowych pożyczek z MFW,
- H. mając na uwadze, że choć grupa G20 jest bardziej reprezentatywna niż G8, to ONZ pozostaje forum najbardziej sprzyjającym rozwiązywaniu problemów związanych z globalnym ładem,
- I. mając na uwadze, że niespójności w strategiach politycznych UE nie mogą zmniejszać wpływu finansowania rozwoju,
- J. mając na uwadze, że przekazy emigrantów wnoszą przynajmniej 300 mld USD rocznie do gospodarek krajów rozwijających się ⁽²⁾,
- K. mając na uwadze fakt, że choć w odniesieniu do niektórych milenijnych celów rozwoju poczyniono zachęcające postępy, nadal w zakresie wszystkich ośmiu nie osiągnięto zakładanych wyników, oraz że jedynie zdecydowana wola polityczna pozwoli zrealizować MCR w ciągu pięciu lat, jakie pozostają nam do wyznaczonego terminu w 2015 r.,
- L. mając na uwadze, że niektóre z krajów LDC dalekie są od realizacji MCR,
- M. mając na uwadze, że ostatnie kryzysy żywnościowe oraz paliwowe, w połączeniu z globalnym pogorszeniem koniunktury gospodarczej i zmianami klimatu, doprowadziły do spowolnienia postępów poczynionych w ostatnich dziesięciu latach w dziedzinie ograniczania ubóstwa,
- N. mając na uwadze, że posiadanie na własność ziemi stanowi bodziec dla poszczególnych osób, rodzin i społeczności do przejmowania kontroli nad własnym rozwojem i zapewniania bezpieczeństwa żywnościowego na poziomie lokalnym,
- O. mając na uwadze, że łagodzenie skutków zmian klimatu w krajach rozwijających się może do 2020 r. osiągnąć koszt około 100 mld USD rocznie ⁽³⁾, a pogorszenie koniunktury może kosztować przynajmniej dwa razy tyle ⁽⁴⁾,
- P. mając na uwadze, że sytuacja w krajach rozwijających się o „średnim dochodzie” nie może być nieuwzględniona przy dokonywaniu przeglądu MCR, ponieważ kraje te nadal wymagają pomocy, aby mogły osiągnąć swój pełny potencjał rozwoju,
- Q. mając na uwadze, że kraje uprzemysłowione są w głównej mierze odpowiedzialne za zmiany klimatu oraz kryzys finansowy i gospodarczy,
- R. mając na uwadze, że rośnie liczba osób ubogich pracujących oraz tych, którym grozi utrata pracy,
- S. mając na uwadze, że często to brak pokoju i bezpieczeństwa, demokracji oraz politycznej stabilności uniemożliwia krajom biednym osiągnięcie w pełni ich potencjału rozwojowego,
- T. mając na uwadze, że korupcja niszczy wydajność, zwiększa niestabilność oraz zniechęca zagranicznych inwestorów,

⁽¹⁾ „Aid Effectiveness Agenda: Benefits of a European Approach” (Strategia skuteczności pomocy: korzyści podejścia europejskiego), Komisja Europejska, październik 2009 r.

⁽²⁾ „Migration and Remittance Trends 2009” (Migracja i trendy w przekazach emigrantów 2009), Bank Światowy, listopad 2009 r.

⁽³⁾ „Zwiększenie międzynarodowego finansowania na rzecz klimatu: europejski plan dotyczący porozumienia w Kopenhadze” COM(2009)0475.

⁽⁴⁾ Swimming Against the Tide: How Developing Countries are Coping with the Global Crisis (Pływanie pod prąd: jak kraje rozwijające się radzą sobie z kryzysem), Bank Światowy, marzec 2009 r.

Wtorek, 15 czerwca 2010 r.

- U. mając na uwadze szacowany na od 641 do 941 mld USD nielegalny przepływ kapitału z krajów rozwijających się oraz mając na uwadze, że przepływ ten podważa zdolność krajów rozwijających się do generowania własnych zasobów i przeznaczania większych środków na ograniczenie ubóstwa ⁽¹⁾,
- V. mając na uwadze, że pomimo znacznych postępów poczynionych na rzecz realizacji MCR w dziedzinie zdrowia, najmniejsze postępy czynione są w zakresie trzech MCR odnoszących się do zdrowia, a zwłaszcza do śmiertelności okołoporodowej matek,
- W. mając na uwadze, że przyczyną 13 % przypadków śmierci okołoporodowej matek w krajach rozwijających się są niebezpieczne aborcje, i mając na uwadze, że wskaźnik ten jest znacznie wyższy w Afryce ⁽²⁾,
- X. mając na uwadze, że finansowanie programów planowania rodziny w przeliczeniu na jedną kobietę zostało znacznie obniżone w ciągu ostatnich dziesięciu lat,
- Y. mając na uwadze, że nawet jeśli uda się zrealizować MCR, nadal pozostaną wyzwania związane z ubóstwem oraz cierpieniem w krajach biednych,
- Z. mając na uwadze, że niezrealizowanie naszych zobowiązań w odniesieniu do MCR będzie oznaczało utrzymujące się cierpienie milionów biednych ludzi i w znacznym stopniu nadwyręży zaufanie między północą a południem,

I. Finansowanie

1. oczekuje, że w czerwcu 2010 r. Rada Europejska przyjmie ambitne, jednolite stanowisko UE przed wrześnieowym posiedzeniem Narodów Zjednoczonych w sprawie MCR i podejmie nowe, zorientowane na wyniki, dodatkowe, przejrzyste i wymierne zobowiązania;
2. zachęca państwa członkowskie do realizacji ich zobowiązań podjętych w ramach Europejskiego konsensusu w sprawie rozwoju;
3. zaznacza, że osiągnięcie MCR musi pozostać kluczowym celem Unii Europejskiej; podkreśla, że ograniczenie ubóstwa poprzez realizację MCR musi zostać jednoznacznie uznane za nadrzędne ramy polityki rozwoju UE, oraz że musi to być wyraźnie odzwierciedlane we wszystkich odpowiednich obszarach polityki, w tym w polityce handlowej, oraz we wnioskach legislacyjnych; uważa, że MCR nie powinny być uznawane za kwestię techniczną, którą da się rozwiązać po prostu dzięki przeznaczeniu większej ilości pieniędzy lub stworzeniu większych możliwości handlowych, z pominięciem identyfikacji i eliminacji źródeł ubóstwa;
4. podkreśla, że liczby podane w niedawnym sprawozdaniu ONZ pt. „Rethinking poverty” („Nowe refleksje na temat ubóstwa”) są nie tylko alarmujące, ale też jasno wskazują na realne ryzyko niepowodzenia w realizacji MCR;
5. wzywa wszystkie państwa członkowskie do zrealizowania najpóźniej do 2015 r. zobowiązania dotyczącego pomocy w wysokości 0,7 %;
6. wzywa UE i państwa członkowskie do wprowadzenia wzmocnionych środków w zakresie odpowiedzialności, odnoszących się do ich zobowiązania się do przeznaczenia do 2015 r. 0,7 % DNB na pomoc, w tym organizacji procesu wzajemnego przeglądu ODA, w ramach którego na forum Rady Spraw Zagranicznych ocenione zostaną postępy w kierunku osiągnięcia pułapu 0,7 % do 2015 r. oraz sporządzone zostanie sprawozdanie dla Rady Europejskiej i Parlamentu Europejskiego;
7. wzywa wszystkie państwa członkowskie do wprowadzenia środków w zakresie pomocy rozwojowej i określenia wieloletnich programów realizacji MCR; wzywa Komisję do zapewnienia całkowitej przejrzystości w dziedzinie oficjalnej pomocy rozwojowej i zachęca ją w związku z tym do opublikowania kwot przeznaczanych na tę pomoc przez państwa członkowskie;
8. wzywa UE i OECD do nieposzerzania definicji oficjalnej pomocy rozwojowej (ODA) oraz do nieuznawania umorzenia zadłużenia lub innych niezwiązanych z ODA przepływów finansowych za wydatki na pomoc;

⁽¹⁾ Profesor Guttorm Schjelderup, przesłuchanie w Parlamencie Europejskim dnia 10 listopada 2009 r.

⁽²⁾ Facts on induced abortion worldwide (Fakty o wywołanej aborcji w świecie), Światowa Organizacja Zdrowia i Gutmacher Institute, 2007 r.

Wtorek, 15 czerwca 2010 r.

9. wzywa wszystkie państwa członkowskie do aktywnego rozprawienia się z rajami podatkowymi oraz uchylaniem się od płacenia podatków i nielegalnym odpływem kapitału w ramach grupy G20 i ONZ oraz do promowania większej przejrzystości, w tym systematycznego ujawniania osiągniętych zysków i płaconych podatków oraz systemu sprawozdawczości w poszczególnych krajach, aby umożliwić krajom rozwijającym się zachowanie własnych zasobów z myślą o ich rozwoju;
10. wzywa EBI do dokonania przeglądu polityki w odniesieniu do centrów finansowych typu „offshore” na podstawie bardziej rygorystycznych kryteriów niż wykaz Organizacji Współpracy Gospodarczej i Rozwoju (OECD) w celu określenia zakazanych i monitorowanych jurysdykcji, oraz do zapewnienia jej wdrożenia i przedstawiania rocznych sprawozdań z postępów;
11. wzywa wszystkie państwa członkowskie i wspólnotę międzynarodową do podjęcia działań w celu obniżenia opłat za przekazy emigrantów;
12. wzywa wszystkie państwa członkowskie do wspierania inicjatyw ONZ oraz podejmowania środków mających na celu zwiększenie odpowiedzialności pożyczkodawców i pożyczkobiorców zaangażowanych w suwerenne transakcje pożyczkowe;
13. wzywa wszystkie państwa członkowskie i społeczność międzynarodową do wznowienia wysiłków podejmowanych w celu złagodzenia obciążenia zadłużeniem krajów, które osiągają dobre wyniki w zakresie rozliczalności, przejrzystości i dobrych rządów;
14. wzywa UE do dostarczenia biednym krajom znacznych środków finansowych w celu przeciwdziałania zmianom klimatu oraz kryzysowi gospodarczemu; nalega, aby środki te były rzeczywiście dodatkowe w stosunku do istniejących już zobowiązań zakresu pomocy;
15. wzywa wszystkie państwa członkowskie do zobowiązania się do przeznaczenia znacznie większych zasobów na współpracę na rzecz rozwoju oraz na pomoc nadzwyczajną w ramach następnej perspektywy finansowej oraz Europejskiego Funduszu Rozwoju;
16. wzywa Komisję Europejską do wykorzystania istniejących instrumentów współpracy z krajami rozwijającymi się, łącznie z planami działania europejskiej polityki sąsiedztwa, Partnerstwem Wschodnim, systemami GSP i GSP+, do dalszego rozwijania oraz wdrażania praktycznych działań ułatwiających realizację MCR;
17. wzywa wszystkie państwa członkowskie do znacznego zwiększenia pomocy udzielanej poprzez wsparcie budżetowe, a zwłaszcza poprzez umowy dotyczące MCR, jednakże nalega, aby spełniane były kryteria dotyczące demokracji, przestrzegania praw człowieka, dobrych rządów i inne kluczowe kryteria oraz aby zwiększyć ilość i jakość kontroli i audytów;
18. wzywa wszystkie państwa członkowskie do dbania o to, by UE nadal stosowała szeroki wachlarz istniejących instrumentów finansowych na szczeblach światowym i krajowym w uzupełnieniu do wsparcia budżetowego, łącznie ze światowym funduszem na rzecz zwalczania AIDS, gruźlicy i malarii, oraz wykorzystywała inne organizacje i mechanizmy, szczególnie organizacje i społeczności społeczeństwa obywatelskiego;
19. wzywa państwa członkowskie do dalszego ulepszania koordynacji ofiarodawców przez przyznawanie swojej pomocy jako pomocy niewiązanej, zgodnie z deklaracją paryską i deklaracją z Akry, tym samym ograniczając nadmierne rozproszenie budżetów pomocowych, co jest niezbędne dla zapewnienia spójności i niewiązania pomocy; przyznaje również, że poszczególne państwa członkowskie mogą zaoferować specjalistyczną wiedzę w różnych strefach geograficznych oraz obszarach rozwoju;

II. Spójność polityki na rzecz rozwoju

20. wzywa Komisję Europejską i państwa członkowskie do zagwarantowania, że w nowych strukturach instytucjonalnych UE główna odpowiedzialność za planowanie funduszy rozwoju i wyznaczanie priorytetów pozostanie w kompetencji komisarza ds. rozwoju;
21. wzywa UE do podjęcia konkretnych działań przeciwko ubóstwu poprzez przyjęcie spójnej polityki obejmującej obszary handlu i współpracy na rzecz rozwoju oraz wspólną politykę rolną i wspólną politykę rybołówstwa, aby uniknąć bezpośrednich lub pośrednich negatywnych skutków dla gospodarek krajów rozwijających się;

Wtorek, 15 czerwca 2010 r.

22. wzywa UE do obrony zasady bezpieczeństwa żywnościowego w krajach rozwijających oraz do kładzenia nacisku, w ramach toczących się w OMC negocjacji, na poszanowanie tej zasady przez wszystkie podmioty;
23. wierzy, że realizacja MCR wymaga środków wspierania dostępu do ziemi, wody i zasobów różnorodności biologicznej, jak również środków promowania polityki mającej na celu lokalne wspieranie zrównoważonego rolnictwa małych gospodarstw;
24. wzywa UE do zapewnienia, aby umowy w dziedzinie rybołówstwa zorientowane były na rozwój, tak aby w pełni uwzględniały one społeczny i ekonomiczny wpływ na społeczności lokalne, zwłaszcza poprzez długoterminowe unijne wsparcie sektorowe oraz mechanizm, dzięki któremu armatorzy pokrywają sprawiedliwą część kosztów dostępu dla floty UE;
25. wzywa UE do niewywierania poprzez swoją politykę handlową nacisku na kraje biedne w celu uzyskania dostępu do słabszych sektorów ich gospodarek, gdyż poziom rozwoju krajów biednych uniemożliwia im sprawiedliwą konkurencję na globalnych rynkach, a jednocześnie do wyraźniejszego nakierowania unijnej polityki pomocy na rzecz handlu na biednych;
26. wzywa UE do dołożenia wszelkich starań, aby doprowadzić do punktualnego i ukierunkowanego na rozwój zamknięcia rundy dauhańskiej Światowej Organizacji Handlu;
27. wzywa do systematycznego włączania oceny ryzyka związanego ze zmianami klimatu we wszystkie aspekty planowania polityki i podejmowania decyzji, łącznie z handlem, rolnictwem, bezpieczeństwem żywnościowym, itp.; żąda, aby wyniki tej oceny wykorzystano do sformułowania jasnych wytycznych dotyczących polityki w zakresie współpracy na rzecz zrównoważonego rozwoju.
28. podkreśla konieczność skutecznej globalnej reakcji na problem zmian klimatu, polegającej na przyjęciu odpowiedzialności przez kraje uprzemysłowione i objęciu przez nie przewodnictwa w zwalczaniu skutków emisji gazów cieplarnianych, które w przypadku nierozwiązania tej kwestii będą stanowić zagrożenie dla MCR;
29. wzywa UE i państwa członkowskie – strony Protokołu w sprawie strategicznej oceny oddziaływania na środowisko do Konwencji z Espoo – do pełnego zastosowania się do przepisów protokołu przy pomaganiu w realizacji programów na rzecz rozwoju oraz projektów publicznych w krajach rozwijających się;
30. jest przekonany, że handel może być potężnym motorem wzrostu gospodarczego, chociaż sam handel nie może rozwiązać problemów związanych z rozwojem; uważa, że powolny postęp w negocjacjach rundy dauhańskiej ogranicza wkład systemu handlu międzynarodowego w osiągnięcie MCR; podkreśla, że zamknięcie z pozytywnym skutkiem rundy dauhańskiej mogłoby przyczynić się do efektu w postaci pakietu bodźców gospodarczych o wymiarze światowym; odnotowuje liczne badania UNCTAD i innych instytucji wskazujące na to, że szeroko zakrojona liberalizacja handlu w krajach najslabiej rozwiniętych rzadko przekłada się na trwałe i znaczne zmniejszenie ubóstwa, przyczynia się natomiast do pogorszenia warunków handlu w krajach rozwijających się, w szczególności w krajach afrykańskich;
31. podkreśla znaczenie starań o ułatwienie integracji krajów rozwijających się z gospodarką światową; powtarza, że otwarcie na handel oraz wspieranie potencjału podaży są istotnymi elementami każdej spójnej strategii rozwojowej oraz że inicjatywy z zakresu pomocy technicznej związanej z handlem stanowią dodatkowe narzędzie służące podjęciu działań zmierzających do eliminacji ubóstwa i zapóźnienia rozwojowego;
32. przypomina, że poprawa zdolności handlowych krajów rozwijających się i najslabiej rozwiniętych może pomóc im w zdobyciu umiejętności związanych z handlem i stworzeniu infrastruktury niezbędnej do wdrażania porozumień WTO i czerpania z nich zysków, rozszerzenia wymiany handlowej, skorzystania z nowych i istniejących możliwości handlowych, wprowadzenia w życie nowych umów i dostosowania się do ulegającego zmianom otoczenia handlu zagranicznego;
33. z zadowoleniem przyjmuje inicjatywy w dziedzinie handlu z krajami rozwijającymi prowadzone na szczeblach UE i WTO, w szczególności inicjatywę „Wszystko oprócz broni”, GSP i GSP+, a także zasadę asymetrii i okresy przejściowe wynegocjowane we wszystkich obowiązujących europejskich umowach o partnerstwie, oraz zwraca się do Komisji o utrwalenie tej strategii politycznej; wskazuje, że system GSP zapewnia swoim użytkownikom większą stabilność i przewidywalność oraz większe możliwości handlowe; zauważa, że udziela się (poprzez system GSP) dodatkowych preferencji krajom, które ratyfikowały i skutecznie wdrożyły kluczowe międzynarodowe konwencje dotyczące zrównoważonego rozwoju, praw socjalnych oraz dobrego zarządzania;

Wtorek, 15 czerwca 2010 r.

34. wzywa Komisję do położenia nacisku na treści rozwojowe w toczących się negocjacjach WTO i dwustronnych negocjacjach FTA;

35. przypomina, że strategia pomocy na rzecz wymiany handlowej ma na celu wspieranie krajów ubogich i znajdujących się w trudnym położeniu w tworzeniu podstawowej infrastruktury gospodarczej oraz narzędzi potrzebnych im do wykorzystania handlu jako motoru wzrostu i rozwoju gospodarczego; z zadowoleniem przyjmuje oświadczenia Komisji, zgodnie z którymi UE już zrealizowała swój cel zakładający przeznaczenie 2 mld EUR na pomoc związaną z handlem do 2010 r., gdyż łączne wsparcie UE i jej państw członkowskich na rzecz pomocy związanej z handlem wyniosło aż 2,15 mld EUR w 2008 r. (1,14 mld EUR z państw członkowskich i 1,01 mld EUR z UE), a ponadto odnotowuje osiągnięcie istotnych wyników w ramach szerszego programu pomocy na rzecz wymiany handlowej – obejmującego transport i energię, sektory produkcyjne i dostosowania związane z handlem; wzywa jednak Komisję do przedstawienia szczegółowych informacji (w tym danych liczbowych) na temat linii budżetowych wykorzystywanych do finansowania pomocy związanej z handlem oraz strategii pomocy na rzecz wymiany handlowej;

36. apeluje do Komisji i państw członkowskich, aby poświęciły większą uwagę i udzieliły wsparcia krajom najsłabiej rozwiniętym w celu zwiększenia środków UE na pomoc na rzecz wymiany handlowej, które ostatnio nie wzrosły znacząco; jest zdania, że w miarę jak integracja regionalna coraz bardziej zyskuje na znaczeniu w kontekście programu pomocy UE na rzecz wymiany handlowej, należy nasilić starania zmierzające do pełnej realizacji regionalnych pakietów AKP pomocy na rzecz wymiany handlowej; jest zdania, że istnieją szerokie możliwości poprawy skuteczności pomocy poprzez intensyfikację wspólnych analiz, wspólnych strategii reagowania i wspólnej realizacji środków z zakresu pomocy na rzecz wymiany handlowej;

37. uważa, że wymiar Południe-Południe staje się szybko powiększającym się komponentem handlu światowego, może nabierać coraz większego znaczenia w zapewnianiu rozwoju krajów najuboższych i powinien być stymulowany i wspierany;

III. Priorytetowe MCR

38. wzywa UE do zachowania zintegrowanego, wszechstronnego podejścia do MCR, uznając, że jednostkowe cele i zadania są ze sobą powiązane i ustanawiając minimalne wymogi na rzecz wyeliminowania ubóstwa;

Zdrowie i edukacja

39. wzywa wszystkie państwa członkowskie i Komisję do przeznaczenia przynajmniej 20 % wszystkich funduszy rozwojowych na podstawową opiekę zdrowotną i edukację, do zwiększenia wkładu do światowego funduszu na rzecz zwalczania AIDS, gruźlicy i malarii oraz do zwiększenia środków na inne programy na rzecz wzmocnienia systemów opieki zdrowotnej, jak również do uczynienia priorytetu z celu poprawy zdrowia matek oraz ograniczenia śmiertelności noworodków;

40. wzywa kraje rozwijające się do przeznaczenia przynajmniej 15 % budżetu państwa na opiekę zdrowotną oraz do umocnienia ich systemów opieki zdrowotnej;

41. wzywa UE i kraje rozwijające się do wspierania bezpłatnego dostępu do opieki zdrowotnej i edukacji;

42. wzywa wszystkie państwa członkowskie i Komisję do odwrócenia niepokojącego trendu ograniczania środków przeznaczanych na prawa i zdrowie reprodukcyjne i seksualne w krajach rozwijających się oraz do wspierania strategii politycznych w zakresie dobrowolnego planowania rodziny, bezpiecznej aborcji, leczenia chorób przenoszonych drogą płciową oraz dostępności artykułów związanych ze zdrowiem reprodukcyjnym, na które składają się ratujące życie lekarstwa i środki antykoncepcyjne, w tym prezerwatywy;

43. wzywa Komisję, państwa członkowskie i kraje rozwijające się do zajęcia się MCR 5 (poprawa stanu zdrowia matek), MCR 4 (śmiertelność dzieci) oraz MCR 6 (zwalczanie HIV/AIDS, malarii i gruźlicy) w spójny i holistyczny sposób, jak również MCR 3 (równość płci i wzmocnienie pozycji kobiet);

44. żąda, aby krajowe i regionalne dokumenty strategiczne podkreślały potrzebę przepisów prawnych zwalczających przemoc i dyskryminację kobiet, wspierały udział kobiet w procesie podejmowania decyzji i podkreślały potrzebę strategii politycznych uwzględniających kwestie płci;

Wtorek, 15 czerwca 2010 r.

45. ponownie podkreśla, że Unia Europejska powinna wspierać te kraje rozwijające się, które korzystają z tak zwanych rozwiązań elastycznych zapisanych w umowie TRIPS, tak aby zapewniać leki po przystępnych cenach w ramach krajowych programów w dziedzinie zdrowia publicznego; podkreśla, że te umowy, które gwarantują dostęp do leków generycznych, nie mogą być podważane w umowach o wolnym handlu;

Grupy szczególnie zagrożone

46. wzywa UE do przeznaczenia przynajmniej połowy środków pomocowych dla krajów LDC i kierowania ich do najbardziej potrzebujących grup w tych krajach, a zwłaszcza kobiet, dzieci oraz osób niepełnosprawnych, oraz do skuteczniejszego uwzględniania w strategiach rozwoju interesów grup szczególnie zagrożonych;

47. popiera w tym kontekście wniosek Komisji o ponowne przyznanie – w ramach przewidzianego na 2010 rok średniookresowego przeglądu programów AKP – środków krajom, które poczyniły najmniejsze postępy;

48. wzywa UE i kraje rozwijające się do zwrócenia szczególnej uwagi na prawa mniejszości oraz nalega, aby UE umieszczała niezbywalne klauzule dotyczące praw człowieka i niedyskryminacji w zawieranych porozumieniach międzynarodowych, odnoszące się między innymi do dyskryminacji w oparciu o płeć, pochodzenie rasowe czy etniczne, religię lub przekonania, niepełnosprawność, wiek, orientację seksualną i wobec osób żyjących z HIV/AIDS;

Wolność od głodu

49. wzywa UE i rządy partnerskie do zwiększenia inwestycji na rolnictwo i bezpieczeństwo żywnościowe do takiego poziomu, który będzie gwarantował wolność od głodu dla wszystkich, uwzględniając zwłaszcza najbardziej palące przypadki głodu, małe gospodarstwa oraz programy ochrony socjalnej;

50. wzywa Komisję do promowania posiadania ziemi jako narzędzia eliminowania ubóstwa i gwarantowania bezpieczeństwa żywnościowego przez wzmocnienie praw własności i ułatwianie rolnikom, małym przedsiębiorstwom i lokalnym społecznościom dostępu do kredytów;

Godna praca

51. wyraża głębokie zaniepokojenie obecnym nabywaniem przez zagranicznych inwestorów – z poparciem rządów – gruntów rolnych (w szczególności w Afryce), co może osłabić lokalne bezpieczeństwo żywnościowe i spowodować poważne i dalekosiężne konsekwencje w krajach rozwijających się; zwraca się do ONZ i do UE, by zajęły się niekorzystnymi konsekwencjami wykupywania gruntów rolnych (w tym wywłaszczaniem drobnych producentów rolnych i niekorzystnym pod kątem zrównoważonego rozwoju wykorzystaniem ziemi i zasobów wodnych) przez uznanie prawa ludności lokalnej do kontroli nad ziemiami uprawnymi oraz innymi zasadniczymi zasobami naturalnymi;

52. wzywa państwa członkowskie i Komisję do wzmocnienia wysiłków na rzecz walki z pracą dzieci na drodze wspierania konkretnych programów i dzięki wytycznym dotyczącym polityki na rzecz rozwoju i handlu międzynarodowego;

53. wzywa UE i rządy krajów rozwijających się do zdecydowanego wsparcia globalnego paktu na rzecz miejsc pracy MOP oraz do skutecznego wdrażania wszystkich aspektów programu godnej pracy;

54. wzywa Komisję do monitorowania ochrony socjalnej pracowników, dialogu społecznego i podstawowych norm pracy w krajach rozwijających się oraz w razie konieczności do oferowania środków zachęcających i stosowania sankcji poprzez umowy handlowe i inne dostępne narzędzia;

IV. Sprawowanie rządów

55. wzywa Bank Światowy i MFW do przyznania większego prawa głosu krajom niedostatecznie reprezentowanym, zapewniając pożyczkobiorcom i pożyczkodawcom równą liczbę praw do głosowania w krótkim terminie, a także iż udzielanie pożyczek nie będzie podważać zasad własności, do czego zobowiązano się w Paryżu i Akrze;

Wtorek, 15 czerwca 2010 r.

56. wzywa MFW do zwiększenia poziomów dostępu krajów o niskich dochodach (KND) do ich kredytowych możliwości preferencyjnych i do zwiększenia tym krajom przydziałów specjalnych praw ciągnięcia zgodnie z ich potrzebami;
57. wyraża zamiar, aby podczas współdecydowania o nadchodzącym przeglądzie upoważnienia Europejskiego Banku Inwestycyjnego do udzielania pożyczek na rzecz krajów trzecich zapewnić wypełnienie jego zobowiązań w zakresie rozwoju oraz aby bardziej ukierunkować jego środki na potrzeby krajów rozwijających się, w tym na wzajemnie skuteczne kredyty dla osób ubogich;
58. wzywa wszystkie państwa członkowskie i wspólnotę międzynarodową do podjęcia wszelkich starań, aby ONZ pozostała forum, na którym rozwiązywane są problemy związane z globalnym sprawowaniem rządów oraz ubóstwem;
59. wzywa UE i władze UA do wznowienia woli politycznej i zaangażowania w partnerstwo strategiczne Afryka-UE oraz przeznaczenia szczególnych środków umożliwiających realizację pełnego potencjału tego przedsięwzięcia;
60. wzywa UE i społeczność międzynarodową do promowania i wspierania demokracji, pokoju, praworządności oraz wolnej od korupcji administracji w krajach rozwijających się;
61. wzywa Unię Europejską i wspólnotę międzynarodową do nadzwyczajnego zaangażowania się we wspieranie administracji publicznej w krajach rozwijających się ze szczególnym naciskiem na zwalczanie korupcji i rozwijanie przejrzystego, sprawiedliwego i bezstronnego kontekstu administracyjnego, jednocześnie uznając zasadniczą rolę podmiotów pozarządowych i społeczeństwa obywatelskiego;
62. wzywa kraje rozwijające się do szybkiego podpisania konwencji ONZ przeciw korupcji, do konkretnego i skutecznego wdrożenia jej postanowień, a także do uzgodnienia sposobów monitorowania postępów;
63. uznaje potrzebę poprawy przez kraje rozwijające się ich międzynarodowych standardów sprawozdawczości, aby zapobiegać praktykom obchodzenia przepisów podatkowych i uchylania się od płacenia podatków, a tym samym skuteczniej osiągać globalny ład fiskalny;
64. wzywa kraje rozwijające się do zaangażowania parlamentów, rządów lokalnych, społeczeństwa obywatelskiego oraz innych niepublicznych podmiotów na wszystkich etapach formułowania polityki i jej wdrażania;
65. wzywa kraje rozwijające się, zwłaszcza kraje najbardziej korzystające z pomocy UE, aby wzmocniły dobrą administrację we wszystkich sprawach publicznych, zwłaszcza w zakresie zarządzania otrzymywaną pomocą, oraz apeluje do Komisji o poczynienie wszelkich kroków niezbędnych do zapewnienia przejrzystej i skutecznej realizacji pomocy;
66. uznaje istnienie zasadniczego związku między bezpieczeństwem i rozwojem i z troską odnotowuje brak postępów w pokojowym rozwiązywaniu „zamrożonych” konfliktów w sąsiedztwie UE i dalej, wzywając UE do dokonania przeglądu swych wysiłków w tym względzie;
67. wzywa UE do zaangażowania się w ambitny, konstruktywny dialog ze wszystkimi tradycyjnymi i nowymi ofiarodawcami w celu zapewnienia realizacji MCR oraz dopilnowania, by ograniczenie ubóstwa pozostało priorytetem w globalnym programie działań;

*

* * *

68. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, rządóm i parlamentom państw członkowskich oraz Sekretarzowi Generalnemu ONZ.